

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Αρχέτυπο

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Αἰσχύλου Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας

(ed. Herbert Weir Smyth, Cambridge 1926)

Ἐτεοκλής

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, 5
Ἐτεοκλέης ἂν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροίμοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασιν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι 10
ἤβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ᾧραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον ὥστε συμπρεπές,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔλαλειφθῆναι ποτε· 15
τέκνοις τε, Γῆ τε μητρὶ, φιλότατη τροφῶ·
ἢ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητήρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. 20
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὧσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα, 25
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
νυκτηγορεῖσθαι κάπιβουλεύσειν πόλει.
ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλλεις καὶ πύλας πυργωμάτων 30
ὀρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχία,
πληροῦτε θωρακεῖα, κάπι σέλμασιν
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός. 35
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῶ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλω.

Ἄγγελος

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
ἤκω σαφῆ τάκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων, 40
αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος

καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρη τ', Ἐννώ, καὶ φιλαίματον Φόβον 45
ὠρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξιν ἄστῳ Καδμείων βία,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνω·
μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ 50
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνω χρονίζεται·
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλω λαχῶν 55
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἀνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρός 60
χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πλευμόνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσει πνοὰς
Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κύμα χερσαῖον στρατοῦ·
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ· 65
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔση.
Ἐτεοκλῆς
ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολιissoῦχοι θεοί,
Ἄρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἢ μεγασθενῆς, 70
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσας, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν· 75
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.
Χορός
θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη·
μεθεῖται στρατὸς· στρατόπεδον λιπῶν
ῥεῖ πολὺς ὄδε λεῶς πρόδρομος ἵππότηας· 80
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.
ἔτι δὲ <γᾶς> ἐμᾶς πεδί' ὀπλόκτυπ' ὦ-
τὶ χρίμπτει βοάν· ποτᾶται, βρέμει δ'
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. 85
ἰὼ ἰὼ
ἰὼ θεοὶ θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν
βοᾷ τειχέων ὑπερ' ἀλεύσατε.
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπῆς ἐπὶ πόλιν διώκων [πόδα]. 90
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν;

πότερα δῆτ' ἐγὼ <πάτρια> ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;	95
ἰὼ μάκαρες εὐεδροι, ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ- λομεν ἀγάστονοι;	
ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; πέπλων καὶ στεφάνων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ- φὶ λιτάν' ἔξομεν;	100
κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός. τί ῥέξεις; προδώσεις, παλαίχθων Ἄρης, τὰν τεάν;	105
ἰὼ χρυσοπήληξ δαίμων ἔπιδ' ἔπι- δε πόλιν ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου. θεοὶ πολιάχοι πάντες ἴτε χθονὸς· ἴδετε παρθένων	110
ἰκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ. κῦμα [γὰρ] περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.	115
ἀλλ', ὦ Ζεῦ <πάτερ παντελής, πάντως ἄρηξον δαΐων ἄλωσιν.	
Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὄπλων [δονεῖ], διὰ δέ τοι γενύων ἵππιων κινύρονται φόνον χαλινοί.	120
ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις *	125
προσίστανται πάλω λαχόντες. σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, ῥυσίπολις γενοῦ,	127
Παλλάς, ὃ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ ἰχθυβόλω Ποσειδάων μαχανᾶ, ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.	130
σύ τ', Ἄρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον Κάδμου φύλαξον κήδεσαί τ' ἑναργῶς.	135
καὶ Κύπρις, ἅτ' εἰ γένους προμάτωρ, ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀντοῦσαι πελαζόμεσθα.	140
καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ στρατῶ δαΐω στόνων ἀντίτας. σύ τ', ὦ Λατογένει- α κούρα, τόξον εὐτυκάζου [Ἄρτεμι φίλα].	145
ἔ ἔ ἔ ἔ, ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω ὦ πότνι Ἥρα.	150
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι. Ἄρτεμι φίλα, ἔ ἔ ἔ ἔ, δοριτίνακτος αἰθήρ δ' ἐπιμαίνεται. τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται; ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;	155

ἔ ἔ ἔ ἔ,

ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθάς ἔρχεται 158b
ὦ φίλ' Ἀπολλον

κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων, 160
παῖ Διός, ὄθεν

πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχῃ.
σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὀγκᾶ, πρὸ πόλεως 165
ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου.

ἰὼ παναρκεῖς θεοί,
ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ' 170
ἕτεροφώνῳ στρατῶ.

κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς.

ἰὼ φίλοι δαίμονες,
λυτήριοι <τ'> ἀμφιβάντες πόλιν, 175

δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων 180
μνήστορες ἔστε μοι.

Ἔτεοκλῆς

ὕμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
στρατῶ τε θάρσος τῶδε πυργηγρομένῳ,
βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισούχων θεῶν 185
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἶην τῷ γυναικεῖῳ γένει.

κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὀμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν. 190

καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγᾶς
θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. 195
τοιαῦτά τᾶν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.

κεῖ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνήρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευσεται,
λευστήρα δήμου δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον. 200
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τάξωθεν· ἔνδον δ' οὔσα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφὴ λέγω;

Χορός

ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού-
σασα τὸν ἀρματοκτυποῦν ὄτοβον ὄτοβον,
ὄτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι, 205
ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίῳν διὰ στόμα
πυριγενετᾶν χαλινῶν.

Ἔτεοκλής

τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ ἔς προῶραν φυγῶν
 προύμνηθεν ἠὔρε μηχανὴν σωτηρίας,
 νεῶς καμουύσης ποντίῳ πρὸς κύματι ;

210

Χορός

ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
 χαῖα βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
 ὄτ' ὀλοᾶς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις·
 δὴ τότε ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
 ἴν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

215

Ἔτεοκλής

πύργον στέγειν εὐχέσθε πολέμιον δόρυ.
 οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν· ἀλλ' οὖν θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

Χορός

μή ποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
 ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
 ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στρατεύμ'
 ἀπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

220

Ἔτεοκλής

μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλευού κακῶς·
 πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
 μήτηρ, γυνὴ σωτήρος· ᾧδ' ἔχει λόγος.

225

Χορός

ἔστι θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα·
 πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
 κάκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὀμμάτων
 κρημαμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.

Ἔτεοκλής

ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
 θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένους·
 σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἰσῶ δόμων.

230

Χορός

διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
 δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
 τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

235

Ἔτεοκλής

οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
 ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆς,
 εὐκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

Χορός

ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
 ταρβουσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
 τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

240

Ἔτεοκλής

μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
 πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
 τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.

Χορός

καὶ μὴν ἀκούω γ' ἵππικῶν φρυαγμάτων.

245

Ἐτεοκλής

μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.

Χορός

στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

Ἐτεοκλής

οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλευεῖν πέρι.

Χορός

δέδοικ', ἀραγμός δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

Ἐτεοκλής

οὐ σίγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;

250

Χορός

ὦ ξυντέλεια, μή προδῶς πυργώματα.

Ἐτεοκλής

οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχῆση τάδε;

Χορός

θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.

Ἐτεοκλής

αὐτὴ σὺ δουλοῖς κάμῃ καὶ πᾶσαν πόλιν.

Χορός

ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

255

Ἐτεοκλής

ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὤπασας γένος.

Χορός

μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρας ὧν ἄλῳ πόλις.

Ἐτεοκλής

παλινστομεῖς αὖθιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

Χορός

ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

Ἐτεοκλής

αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰδοίης τέλος.

260

Χορός

λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

Ἐτεοκλής

σίγησον, ὦ τάλαινα, μή φίλους φόβει.

Χορός

σιγῶσ' σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

Ἐτεοκλής

τοῦτ' ἄντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

265

καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὔσ' ἀγαλμάτων,

εὐχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς·

κάμῳ ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιώνισον,

Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

270

ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιτισσοῦχοις θεοῖς,

πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,

Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἴσμηνοῦ λέγω

εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,

μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

275

[ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι]

θύσειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐσθήματα,

στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἄγνοις δόμοις.
 [στέψω πρὸ ναῶν, πολεμίων δ' ἐσθήματα.]
 τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς, 280
 μῆδ' ἐν ματαίοις κἀγροῖσι ποιφύγμασιν·
 οὐ γὰρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
 ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἔξ ἔμοι σὺν ἐβδόμῳ
 ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
 εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν, 285
 πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους
 λόγους ἰκέσθαι καὶ φλέγειν χρεῖας ὕπο.
Χορός
 μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
 γείτονες δὲ καρδίας
 μέριμναι ζῶπυροῦσι τάρβος 290
 τὸν ἀμφιτειχῆ λεῶν,
 δράκοντας ὡς τις τέκνων
 ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
 πάντρομος πελειάς.
 τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους 295
 πανδαμεί πανομιλεῖ
 στείχουσιν. τί γένωμαι;
 τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 ἰάπτουσι πολίταις
 χερμάδ' ὀκρίοεσαν. 300
 παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
 θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
 Καδμογενῆ ῥύεσθε.
 ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίης πέδον
 τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς 305
 ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἴαν,
 ὕδωρ τε Διοκαῖον, εὐ-
 τραφέστατον πωμάτων
 ὄσων ἴησιν Ποσει-
 δᾶν ὁ γαῖαοχος 310
 Τηθύος τε παῖδες.
 πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι
 θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
 πύργων ἀνδρολέτειραν
 κῆρα, ῥίψοπλον ἄταν, 315
 ἐμβαλόντες ἄροισθε
 κύδος τοῖσδε πολίταις.
 καὶ πόλεως ῥύτορες <ἔστ'>
 εὐεδροὶ τε στάθητ'
 ὀξυγόοις λιταῖσιν. 320
 οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὦδ' ὠγυγίαν
 Αἶδα προιάψαι, δορὸς ἄγραν
 δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ
 ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
 περθομέναν ἀτίμως, 325
 τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
 ἔξ, νέας τε καὶ παλαιὰς

<p>ίππηδὸν πλοκάμων, περι- ρηγνυμένων φαρέων. βοᾶ δ' ἔκκενουμένα πόλις, λαῖδος ὀλλυμένας μιξοθρόου· βαρείας τοι τύχας προταρβῶ. κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὠμοδρόποις νομίμων προπάροιθεν διαμειψαι δωμάτων στυγεράν ὁδόν· τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω βέλτερα τῶνδε πράσσειν· πολλὰ γάρ, εὖτε πόλις δαμασθῆ, ἔξ, δυστυχή τε πράσσει. ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ- ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ καπνῶ [δὲ] χραίνεται πόλισμ' ἅπαν· μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας μαίνων εὐσέβειαν Ἄρης. κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ [πτόλιν] δ' ὄρκάνα πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνήρ <ἀμφί> δορὶ κλίνεται· βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται. ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν ὁμαίμονες· ξυμβολεῖ φέρων φέροντι, καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ, ξύννομον θέλων ἔχειν, οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι. τὰκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα. παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσῶν ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων· πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοις φορεῖται. δμῳίδες δὲ καινοπήμονες νέαι· τλάμον' εὐνὰν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὦς δυσμενοῦς ὑπερτέρου ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν, παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.</p> <p>Ἡμιχόριον Α ὁ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ πευθῶ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλοι, νέαν φέρει, σπουδῆ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.</p> <p>Ἡμιχόριον Β καὶ μὴν ἀναξ ὄδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν· σπουδῆ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.</p>	<p>330</p> <p>335</p> <p>340</p> <p>345</p> <p>350</p> <p>355</p> <p>360</p> <p>365</p> <p>370</p>
--	--

Ἄγγελος

λέγοιμ' ἂν εἰδῶς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, 375
ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.

Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσιν
βρέμει, πόρον δ' Ἴσμηγὸν οὐκ ἔᾶ περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.

Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος 380
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
θείνει δ' ὄνειδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία.

τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σειεῖ, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω 385

χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει. 390

τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοῆν σάλπιγγος ὄρμαίνει μένων.

τίν' ἀντιτάξεις τῶδε; τίς Προίτου πυλῶν 395
κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;

Ἐτεοκλής

κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐτὶν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
οὐδ' ἔλκοποιᾶ γίγνεται τὰ σήματα·

λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 400
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ ἀνοία τινί.

εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῶ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέркоμπον τόδε 405
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
καυτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.

ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. 410

αἰσχυρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,

ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·

Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται 415
εἴργειν τεκούση μητρὶ πολέμιον δόρυ.

Χορός

τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως

πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων 420

ὀλομένων ιδέσθαι.

Ἄγγελος

τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἥλεκτροισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὄδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ, 425
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδῶν σχεθεῖν.
τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 430
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσήκασεν·
ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὠπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν "πρήσω πόλιν."
τοιῶνδε φωτὶ πέμπε--τίς ξυστήσεται, 435
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

Ἔτεοκλῆς

καὶ τῶνδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἢ γλῶσσ' ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος· 440
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος,
θεοὺς ἀτίζων, κάπογυμνάζων στόμα
χαρᾶ ματαία θνητὸς ὦν εἰς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη·
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον
ἤξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον 445
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεῖ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
αἰθῶν τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. 450
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἴληχότα.

ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον 470
πόλεως ἀπειργεῖν τῆσδε δούλιον ζυγόν.

Ἔτεοκλῆς

πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τω·
καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν
γένους, 475

ὅς οὔτι μάργων ἵππικῶν φρουραγμάτων
βρόμον φοβηθεῖς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δὴ ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἐλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδὲ μοι φθόνει λέγων. 480

Χορός

ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένα φρενί, τῶς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. 485

Ἄγγελος

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ἵγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ. 490

ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἰέντα πύρπνοον διὰ στόμα
λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος 495
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾶ πρὸς ἀλκίην Θυιάς ὡς φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πείραν εὐ φυλακτέον·
Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. 500

Ἔτεοκλῆς

πρῶτον μὲν Ἵγκα Παλλάς, ἦτ' ἀγχίπτολις,
πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ἵπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων 505
ἐξιστορήσαι μοῖραν ἐν χρεῖα τύχης,
οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὄπλων σχέσιν
μωμητός, Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων 510

θεοῦς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
Ἵπερβίω δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
κουῖπω τις εἶδε Ζῆνᾶ που νικώμενον.

τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων· 515
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἔσμέν, οἱ δ' ἤσσωμένων,
εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη·
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας, 519
Ἵπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος 518
σωτήρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχῶν. 520

Χορός

πέποιθα <δῆ> τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσιν,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. 525

Ἄγγελος

οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθῶς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον, 530
ἢ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βία
Διός· τόδ' αὐδ' ἀμητρὸς ἐξ ὄρεσκίου
βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ·
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηγίδων,
ὦρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. 535

ὁ δ' ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
σάκει, κυκλωτῶ σώματος προβλήματι, 540
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφους ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
φέρει δ' ὑφ' αὐτῆ φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθῶν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, 545
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοῖόςδ' ἀνήρ
μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἅ μὴ κραίνοι θεός.

Ἐτεοκλής

εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν, 550
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίους κομπάσμασιν·
ἢ τᾶν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῶδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνήρ ἀκομπος, χεῖρ δ' ὄρᾱ τὸ δρᾶσιμον,
Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου· 555
ὃς οὐκ ἑάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
εἰκῶ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
ἢ ἕωθεν εἴσω τῶ φέροντι μέμψεται, 560
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
θεῶν θελόντων τᾶν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

Χορός

ίκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶθε γὰρ
θεοὶ τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.

Ἄγγελος

ἕκτον λέγοιμ' ἄν ἄνδρα σωφρονέστατον,
ἀλκὴν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
Ὁμολώσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένους
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν·

τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.

καὶ τὸν σὸν αὐθις προσθροῶν ὁμόσπορον,
ἔξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνεῖκους βίαν,
δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·

"ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;

μητρός τε πηγῆν τίς κατασβέσει δίκη;
πατρὶς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,

μάντις κεκευθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον."
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκῆλως ἔχων
πάγχαλκον ἠῦδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω.

οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθειῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας

πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

Ἑτεοκλής

φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὀμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·

ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἦ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνήρ
ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργία τινὶ
ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,

ἦ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὦν
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
ταῦτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ ἴδαμη.

οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνήρ,

μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγείς
θραυστόμοισιν ἀνδράσιν βία φρενῶν,
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

δοκῶ μὲν οὖν σφε μῆδὲ προσβαλεῖν πύλαις 615
οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου·
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.

ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν, 620
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἠβῶσαν φύει,
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. 625

Χορός

κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἀμετέρας τελειθ', ὡς πόλις εὐτυχή,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες <ἐς> γᾶς
ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλῶν Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ. 630

Ἄγγελος

τὸν ἔβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἴας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί,
ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας, 635

σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστήρα τῶς ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τείσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' αὐτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους

καλεῖ πατρῶας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν 640
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐκυκλον σάκος
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.

χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστήν ἰδεῖν 645
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.

Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει "κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
ἔξει πατρῶων δωμαίων τ' ἐπιστροφάς."
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τὰ ξευρήματα.

[σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ] 650
ὡς οὐποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

Ἔτεοκλής

ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος, 655
ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·
ὦμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραι τελεσφόροι.

ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,

τάχ' εἰσόμεσθα τούπισημ' ὅποι τελεῖ,
 εἷ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα 660
 ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
 εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
 ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
 ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
 οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω, 665
 οὔτ' ἐν γενεῖου ξυλλογῇ τριχώματος,
 Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
 οὐδ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακουχία
 οἴμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
 ἦ δῆτ' ἂν εἶη πανδίκως ψευδώνυμος 670
 Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
 τούτοις πεποιθῶς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
 αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
 ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
 ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος 675
 κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
Χορός
 μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
 ὄργην ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
 ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γὰρ καθάρσιον. 680
 ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ᾧδ' αὐτοκτόνος,
 οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
Ἐπεοκλῆς
 εἵπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνης ἄτερ
 ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 κακῶν δὲ κάσχερῶν οὔτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς. 685
Χορός
 τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπλη-
 θῆς δορίμαργος ἄτα φερέτῳ κακοῦ δ'
 ἐκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
Ἐπεοκλῆς
 ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 ἴτω κατ' οὔρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν 690
 Φοῖβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
Χορός
 ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἴμερος ἐξοστρύ-
 νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
Ἐπεοκλῆς
 φίλου γὰρ ἐχθρὰ μοι πατρὸς τάλαιν' ἀρὰ 695
 ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
 λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
Χορός
 ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύννου· κακὸς οὐ κεκλή-
 ση βίον εὐ κυρήσας· μελάναιγίς [δ'·] οὐκ
 εἶσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν 700
 θεοὶ θυσίαν δέχωνται;

Ἔτεοκλῆς

θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
 χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
 τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μῦθον;

Χορός

νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων 705
 λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονία μεταλ-
 λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ
 πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

Ἔτεοκλῆς

ἐξέξεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
 ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων 710
 ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.

Χορός

πιθοῦ γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὄμως.

Ἔτεοκλῆς

λέγοιτ' ἂν ὦν ἄνη τις· οὐδὲ χρῆ μακράν.

Χορός

μὴ ἴλθης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.

Ἔτεοκλῆς

τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. 715

Χορός

νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.

Ἔτεοκλῆς

οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρῆ στέργειν ἔπος.

Χορός

ἀλλ' αὐτάδελφον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;

Ἔτεοκλῆς

θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

Χορός

πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον 720

θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,

παναλαθῆ κακόμαντιν

πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν

τελέσαι τὰς περιθύμους

κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος· 725

παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.

ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ,

Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

κτεάνων χρηματοδαίτας

πικρός, ὠμόφρων σίδαρος, 730

χθόνα ναίειν διαπήλας,

ὅπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως

αὐτοδάικτοι θάνωσι, 735

καὶ γαῖα κόνις πῆλη

μελαμπαγῆς αἶμα φοίνιον,

τίς ἂν καθαροὺς πόροι,

τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ

πόνοι δόμων νέοι παλαι- 740

οἷσι συμμιγεῖς κακοῖς.
παλαιγενῆ γὰρ λέγω
παρβασίαν ὠκύποινον·
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει·
Ἀπόλλωνος εὖτε Λαῖος 745
βία, τρις εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις θνάσκοντα γέν-
νας ἄτερ σῶζειν πόλιν,
κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν 750
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῶ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε ματρὸς ἀγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἴν' ἐτράφη,
ρίζαν αἱματόεσσαν 755
ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.
κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμ- 760
ναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
τείνει, πύργος ἐν εὐρει.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῆ. 765
τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
βαρεῖαι καταλλαγαί· τὰ δ' ὀλοὰ
πελόμεν' οὐ παρέρχεται.
πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν 770
ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς.
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι πόλεος ὁ
πολύβατός τ' ἄγων βροτῶν,
ὅσον τότε Οἰδίπουν τίον, 775
τὰν ἀρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;
ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν 780
μαιομένα κραδία
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
πατροφόνῳ χειρὶ τῶν
κρεισσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη·
τέκνοις δ' ἀγρίας 785
ἐφήκεν ἐπικότους τροφᾶς,
αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀράς,
καί σφε σιδαρονόμῳ
διὰ χειρὶ ποτε λαχεῖν
κτῆματα· νῦν δὲ τρέω 790
μὴ τελέση καμψίπους Ἐρινύς.

Ἄγγελος

θαρσεῖτε, παῖδες μητέρων τεθραμμένοι.
πόλις πέφευγεν ἦδε δούλιον ζυγόν·

πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα·
πόλις δ' ἐν εὐδία τε καὶ κλυδωνίου

795

πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις

ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ', ἐν ἑξ πυλώμασι

800

τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτης
ἄναξ Ἀπόλλων εἴλετ', Οἰδίπου γένει

κραίνων παλαιᾶς Λαῖου δυσβουλίας.

Χορός

τί δ' ἔστι πρᾶγμα νεόκοτον πόλει πλέον;

Ἄγγελος

πόλις σέσωσται βασιλέες δ' ὁμόσποροι--

Χορός

τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

805

Ἄγγελος

φρονοῦσα νῦν ἄκουσον· Οἰδίπου τόκοι --

Χορός

οἱ ἄγε τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

Ἄγγελος

οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι--

Χορός

ἐκεῖθι κείσθον ; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.

Ἄγγελος

ἄνδρες τεθνήσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

810

Χορός

οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίρονθ' ἅμα ;

οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἄγαν.

αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρῦεσθαι πάρα·

πόλιν μὲν εὖ πράσσοισαν, οἱ δ' ἐπιστάται,

815

δισσῶ στρατηγῷ, διέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθη σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.

ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,

πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότηως φορούμενοι.

820

[πόλις σέσωσται βασιλείοι δ' ὁμοσπόροι
πέπτωκεν αἱμά γαί' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.]

ὦ μέγαλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

δαίμονες, οἱ δὲ Κάδμου πύργους

τούσδε ῥύεσθε,

πότερον χαίρω κάπολολύξω

825

πόλεως ἄσινεῖ <> σωτήρι . . ,

ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας

ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;

830

οἱ δὲ τ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν

καὶ πολυνεικεῖς

ᾧ λοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.

832b

ὦ μέλαινα καὶ τελεία

γένεος Οιδίπου τ' ἀρά,	833b
κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.	
ἔτευξα τύμβω μέλος	835
Θυιάς αίματοσταγεῖς	
νεκρούς κλύουσα δυσμόρως	
θανόντας· ἦ δύσορνις ἄ-	
δε ξυναυλία δορός.	
ἔξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπεν	840
πατρόθεν εὐκταία φάτις·	
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαῖου διήρκεσαν.	
μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·	
θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.	
ἰὼ πολύστονοι, τόδ' ἤρ-	845
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-	
ακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.	
τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος·	
διπλαῖ μέριμναι, <> διδυμάνορα	
κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα τέ-	850
λεια τάδε πάθη. τί φῶ;	
τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων	
δόμων ἐφέστιοι;	
ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον	
ἐρέσσειτ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χερσῶν	855
πίτυλον, ὅς αἰέν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται	
τὰν ἄστολον μελάγκροκον [ναύστολον] θεωρίδα,	
τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον	
πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.	860
ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἰδ' ἐπὶ πρῶγος	
πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,	
θρηῖνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως	
οἴμαί σφ' ἔρατῶν ἐκ βαθυκόλπων	
στηθέων ἦσειν ἄλγος ἐπάξιον.	865
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης	
τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος	
ἰαχεῖν Αἶδα τ'	
ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.	870
ἰὼ, δυσσαδελφόταται πασῶν ὀπόσαι	
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,	
κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς	
μῆ' κ' φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.	
ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,	875
φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,	
δόμους πατρῶους ἐλόν-	
τες μέλεοι σὺν αἰχμᾶ.	
μέλεοι δῆθ' οἱ μελέους θανάτους	
εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.	880
ἰὼ ἰὼ δωμάτων	
ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας	
ιδόντες, ἤδη διήλ-	
λαχθε σὺν σιδάρῳ.	885
κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα	

<p> πότνι Ἐρινὺς ἐπέκρανεν. δι' εὐωνύμων τετυμμένοι, τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχων τε πλευρωμάτων * </p>	890
<p> αἰαῖ δαιμόνιοι, αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί. διανταίαν λέγεις [πλαγὰν] δόμοισι καὶ σώμασιν πεπλαγμένους, [ἐννέπω] ἀναυδάτω μένει ἀραίω τ' ἐκ πατρὸς <οὐ> διχόφρονι πότμω. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος, στένουσι πύργοι, στένει πέδον φίλανδρον· μένει κτέανα δ' ἐπιγόνους, δι' ὧν αἰνομόροις, δι' ὧν νεῖκος ἔβα [καί] θανάτου τέλος. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφεία φίλοις, οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης. σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν, σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι, τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες; τάφων πατρῶων λαχαί. ὄδ' ἀμῶν μάλ' ἀχέτας τοὺς προπέμπει δαικτῆρ γόος αὐ- τόστονος, αὐτοπήμων, δαϊόφρων [δ'], οὐ φιλογαθῆς, ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός, ἃ κλαιομένας μου μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοι. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας, ξένων τε πάντων στίχας πολυφθόρους ἐν δαῖ. δυσδαίμων σφιν ἃ τεκοῦσα πρὸ πασᾶν γυναικῶν ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται. παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾶ θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἔτελεύ- τασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνους χερσὶν ὁμοσπόροισιν. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι, διατομαῖς οὐ φίλοις, ἔριδι μαινομένα, νεῖκος ἐν τελευτᾷ. </p>	892
<p> 900 </p>	900
<p> 905 </p>	905
<p> 910 </p>	910
<p> 915 </p>	915
<p> 920 </p>	920
<p> 925 </p>	925
<p> 930 </p>	930
<p> 935 </p>	935

πέπαιται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζόα φονορῦτῳ
μέμικται· κάρτα δ' εἶσ' ὄμαιμοι.
πικρὸς λυτῆρ νεικέων ὁ πόντιος 940
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθείς
θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
κακὸς δατητὰς Ἄρης ἀρὰν πατρῶ-
αν τιθείς ἀλαθῆ.
ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλαιοι 945
διοδότων ἀχθέων·
ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόνοισι γενεάν· 950
τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὄξυν νόμον, τετραμμένου
παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή- 955
σας ἔληξε δαίμων.
Ἀντιγόνη
παισθεὶς ἔπαισας.
Ἴσμήνη
σύ δ' ἔθανες κατακτανῶν.
Ἀντιγόνη
δορὶ δ' ἔκανες--
Ἴσμήνη
δορὶ δ' ἔθανες--
Ἀντιγόνη
μελεσπόνος. 960
Ἴσμήνη
μελεσπαθῆς.
Ἀντιγόνη
ἴτω γόος.
Ἴσμήνη
ἴτω δάκρυ.
Ἀντιγόνη
πρόκεισαι --
Ἴσμήνη
κατακτάς. 965
Ἀντιγόνη
ἦέ.
Ἴσμήνη
ἦέ.
Ἀντιγόνη
μαίνεται γόοισι φρήν.
Ἴσμήνη
ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
Ἀντιγόνη
ἰὼ ἰὼ πάνδυρτε σύ.

Ἰσμήνη σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.	970
Ἀντιγόνη πρὸς φίλου [γ'] ἔφθισο.	
Ἰσμήνη καὶ φίλον ἔκτανες.	
Ἀντιγόνη διπλᾶ λέγειν--	
Ἰσμήνη διπλᾶ δ' ὀρᾶν--	
Ἀντιγόνη ἄχθεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.	975
Ἰσμήνη πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.	
Χορός ἰὼ Μοῖρα βαρυδότεира μογερά, πότνια τ' Οἰδίπου σκιά, μέλαιν' Ἑρινύς, ἧ μεγασθενῆς τις εἶ.	
Ἀντιγόνη ἦέ.	980
Ἰσμήνη ἦέ.	
Ἀντιγόνη δυσθέατα πῆματα --	
Ἰσμήνη ἔδειξεν ἐκ φυγᾶς ἐμοί.	
Ἀντιγόνη οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανεν.	
Ἰσμήνη σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.	
Ἀντιγόνη ᾤλεσε δῆτ' <ἄγαν>.	985
Ἰσμήνη καὶ τὸν ἐνόσφισεν.	
Ἀντιγόνη τάλαν γένος.	
Ἰσμήνη τάλαν πάθος.	
Ἀντιγόνη δύστονα κήδε' ὀμαίμονα.	
Ἰσμήνη δίγυρα τριπάλτων πημάτων.	990
Χορός ἰὼ Μοῖρα βαρυδότεира μογερά, πότνια τ' Οἰδίπου σκιά, μέλαιν' Ἑρινύς, ἧ μεγασθενῆς τις εἶ.	
Ἀντιγόνη σὺ τοί νιν οἴσθα διαπερῶν--	
Ἰσμήνη σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθῶν—	995

Ἀντιγόνη ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,	
Ἴσμήνη δορός γε τῶδ' ἀντηρέτας.	
Ἀντιγόνη ὄλοα λέγειν.	
Ἴσμήνη ὄλοα δ' ὄρᾱν.	
Ἀντιγόνη ἰὼ πόνος--	1000
Ἴσμήνη ἰὼ κακά--	
Ἀντιγόνη δῶμασι καὶ χθονί.	
Ἴσμήνη πρὸ πάντων δ' ἐμοί.	
Ἀντιγόνη καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.	
Ἴσμήνη ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.	1005
Ἀντιγόνη ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι.	
Ἴσμήνη ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες ἄτα.	
Ἀντιγόνη ἰὼ ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;	
Ἴσμήνη ἰὼ, ὅπου <᾽στι> τιμιώτατον.	
Ἀντιγόνη ἰὼ ἰὼ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.	1010
Κῆρυξ δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως· Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς· στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἶλετ' ἐν πόλει ἱερῶν πατρῶων δ' ὄσιος ὦν μομφῆς ἄτερ τέθνηκεν οὔπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν. οὔτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν· τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκουσ νεκρὸν ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν, ὡς ὄντ' ἀναστατήρα Καδμείων χθονός, εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστη δορὶ τῶ τοῦδ'· ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτήσεται θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὄδε στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλῶν ἤρει πόλιν. οὔτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ ταφέντ' ἀτίμως τοῦπιτίμιον λαβεῖν, καὶ μῆθ' ὄμαρτεῖν τυμβοχόα χειρῶματα μῆτ' ὄξυμόλποισ προσσέβειν οἰμώγμασιν, ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο.	1015
	1020
	1025
	1030

τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

Ἀντιγόνη

ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω·
ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
ἐγὼ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρὸς.

1035

τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν
ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι σπάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
γυνὴ περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
καυτὴ καλύψω, μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν·
θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

1040

1045

Κῆρυξ

αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.

Ἀντιγόνη

αὐδῶ σὲ μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

Κῆρυξ

τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.

1050

Ἀντιγόνη

τράχυν' ἄθαπτος δ' οὔτος οὐ γενήσεται.

Κῆρυξ

ἀλλ' ὄν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφω·;

Ἀντιγόνη

ἤδη τὰ τοῦδε διατετίμηται θεοῖς.

Κῆρυξ

οὐ, πρὶν γε χάραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

Ἀντιγόνη

παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημεῖβετο.

1055

Κῆρυξ

ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

Ἀντιγόνη

ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

Κῆρυξ

ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

Χορός

φεῦ φεῦ.

ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

Κῆρες Ἑρινύες, αἴτ' Οἰδιπόδα

γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὔτως,

τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον·

ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι

δειμα πολιτῶν.

1060

1065

σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγροσ
μονόκλαυτον ἔχων θρηνον ἀδελφῆς
εἶσιν· τίς ἄν οὖν τὰ πίθοιτο ; 1070

Ἡμιχόριον Α

δράτῳ <τι> πόλις καὶ μὴ δράτῳ
τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν
αἶδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾶ 1075
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

Ἡμιχόριον Β

ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν 1080
ὄδε Καδμείων ἤρῳξε πόλιν
μὴ 'νατραπῆναι μηδ' ἄλλοδαπῷ
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.